

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 07/27618, 07/27617 en
07/27619 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, en
de voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats van
24 juli 2007 in de gedingen tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 juli 2007 is ten aanzien van appellant een vrijheidsontnemende maatregel, als bedoeld in artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) toegepast, die nadien is voortgezet. Dit besluit is aangehecht.

Bij besluit van 6 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 juli 2007, verzonden op 26 juli 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het door appellant tegen de afwijzing van de aanvraag ingestelde beroep ongegrond verklaard en heeft die rechtbank, dezelfde nevenzittingsplaats, het door appellant tegen de vrijheidsontnemende maatregel ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brieven van 10 en 20 augustus 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

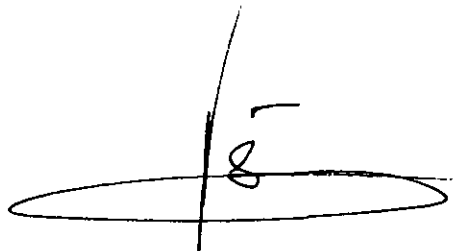
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 augustus 2007

314.

Verzonden: 24 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a vertical stroke, followed by a small 'e' and a horizontal line.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Afschrift**Model M19 Beschikking tot aanwijzing van een ruimte of plaats ingevolge art. 6
lid 1 of lid 1 en 2 van de Vreemdelingenwet**

V-nummer :
Kmar-incidentnr. : 400054

Piketadvocaat : Tel:

Ondergetekende, Suzanna Cornelia Paalman-Bakker, Wachtmeester der 1e klasse

ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking.,

Overwegende dat, aan

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geslacht : Mannelijk
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : India
Nationaliteit : Burger van India
Burgerlijke staat : ongehuwd
Tezamen met zijn geen kinderen jonger dan 16 jaar

IND lokatie:	AC Schiphol	
Dossiernr:		
ULAD ontvangstdatum		
Briefnr:		
IND ontvangst datum:	04 JUL 2007	
Registratie in	naam mdw:	GB
INDIS	datum:	01/07 unit: 257
Invoer- controle	naam mdw:	L. C. J. G.
	datum:	16/07 unit 257

(X)artikel 13 juncto artikel 5 van de Verordening (EG) Nr. 562/2006 van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (voor onderdanen van derde landen)

() artikel 3, lid 1 onder d van de Vreemdelingenwet juncto artikel 8.8 of 8.5 van het Vreemdelingenbesluit (voor personen die vallen onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer of onderdanen van België en Luxemburg)
(eventueel hieronder overige gegevens vermelden)

wordt aan betrokkene(n) op grond van art. 6 lid 1 en lid 2 van de Vreemdelingenwet de verplichting opgelegd zich op te houden in :

Aanmeldcentrum Schiphol

Deze beschikking is door mij onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.
Nadat ik aan betrokkene de strekking en inhoud van deze aanwijzing medegedeeld had,

- () in de Nederlandse taal, welke door betrokkene in voldoende mate beheerst wordt;
() in de taal, welke door mij verbalisant en de vreemdeling in voldoende mate beheerst wordt;
(X) d.m.v. de tolk in de Hindi taal van het tolkencentrum telefonisch, verklaarde hij/zij deze beschikking te begrijpen.

Schiphol, 01-07-2007

ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking., Suzanna Cornelia Paalman-Bakker,
Wachtmeester der 1e klasse

(handtekening)

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 07 / 27518 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 27617 (beroep)
AWB 07 / 27619 (vrijheidsontneming)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de
voorzieningenrechter van 24 juli 2007

in de zaak van:

(ter zitting gesteld te zijn).
geboren op van Indiase nationaliteit, verblijvende in
het Grenshospitium Detentiecentrum Schiphol,
verzoeker,
gemachtigde, tevens raadsman: mr. R.J. Hamerslag, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. T. Hartsuiker, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 1 juli 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 6 juli 2007 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 6 juli 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 6 juli 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 1 juli 2007 aan verzoeker op grond van artikel 3 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van diezelfde datum aan hem op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet. Verzoeker heeft op 6 juli 2007 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzoekt om schadevergoeding toe te kennen.

zaaknummers: AWB 07 / 27618 (voorlopige voorziening)

AWB 07 / 27517 (beroep)

AWB 07 / 27519 (vrijheidsontneming)

2

- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 17 juli 2007. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenaamde aanmeldcentrumprocedure (ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Verzoeker woonde en werkte bij een oom die een restaurant had in het dorp. Deze oom had een zoon die ook in het restaurant werkte. Deze zoon was alcoholist en mishandelde verzoeker vaak. Ook heeft hij samen met zijn vrienden verzoeker vanaf zijn negende jaar meerdere malen verkracht en werd verzoeker met sigaretten gebrandmerkt. Verzoeker heeft met niemand over deze gebeurtenissen willen praten, behalve met zijn oom uit Amerika. Hij heeft aan deze oom gevraagd of hij hem wilde helpen. De oom uit Amerika heeft toen een smokkelaar geregeld die voor verzoeker de reis naar Nederland heeft geregeld.
- 2.6 Verweerder heeft zich – kort samengevat – op het volgende standpunt gesteld. Verzoeker heeft toerekenbaar geen documenten overgelegd ter staving van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute. Voorts ontbeert het asielverzoek van verzoeker positieve overtuigingskracht. Ondanks dat verzoeker wel wordt gevolgd in zijn gestelde nationaliteit komt verzoeker niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van één van de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.7 Verzoeker heeft hiertegen aangevoerd dat er duidelijk geen zorgvuldig onderzoek is gedaan naar verzoekers verklaringen over zijn herkomst. Het gevolg daarvan is dat zijn informatie overhaast ongeloofwaardig is geacht en daardoor geen waarde is toegekend aan het toch wel zwaarwegende relaas van verzoeker. Dit is als onzorgvuldig te kwalificeren. Door verweerder is een GGZ-arts ingeschakeld die op niet na te gaan gronden tot de conclusie komt dat verzoeker wel kan worden gehoord.

zaaknummers: AWB 07 / 27618 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 27617 (beroep)
AWB 07 / 27619 (vrijheidsontneming)

3

Er is een rapport opgesteld door een psycholoog van het Meldpunt Asielzoekers Psychische Problemen (MAPP) die op grond van een uitgebreide motivering tot de conclusie komt dat er sprake is van psychische problemen die interfereren met het vermogen om een coherent en consistent relaas te doen. Er dient dan ook getwijfeld te worden aan het waarde oordeel van de GGZ-arts. Nu er nog een rapport van de MAPP-psycholoog was te verwachten, leent deze zaak zich niet voor afdoening binnen de AC-procedure. Door een besluit te nemen en dit rapport niet af te wachten, heeft verweerder een onzorgvuldig besluit genomen. Tenslotte is sprake van schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM) wanneer verzoeker terug moet keren naar zijn land van herkomst.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.8 Allereerst dient te worden beoordeeld, gelet op de stelling van verzoeker, of verweerder het verslag van nader gehoor ten grondslag heeft mogen leggen aan de beoordeling van de onderhavige aanvraag. Daartoe dient te worden gezien of verweerder er terecht vanuit is gegaan dat tegen het horen van verzoeker geen medische bezwaren bestonden.
- 2.9 De volgende feiten zijn van belang. De rechtshulpverlener in het AC Schiphol heeft in de correcties en aanvullingen op het eerste gehoor, welke op 3 juli 2007 door verweerder zijn ontvangen, opgemerkt dat zij, gelet op het gedrag van verzoeker en de uitingen die verzoeker bij de voorbereiding van zijn nader gehoor heeft gedaan, een signaleringsformulier heeft toegezonden aan het MAPP met het verzoek om nader onderzoek te doen naar de geestelijke gesteldheid van verzoeker. Voorts blijkt uit het dossier dat verzoeker op 3 juli 2007 is gezien door H.C. Stammer, arts van de GGZ. Deze heeft aangegeven dat verzoeker, gelet op zijn medische situatie, kan worden gehoord omtrent zijn asielmotieven. Vervolgens heeft op 4 juli 2007 het nader gehoor plaatsgevonden. Bij aanvang van dit gehoor is verzoeker gevraagd hoe hij zich voelt. Verzoeker heeft verklaard dat hij zich goed voelt, zo blijkt uit pagina 3 van het nader gehoor. Op de vraag van de gehoormedewerker of er verder nog medische redenen zijn waarom het gehoor niet kan plaatsvinden, antwoordt verzoeker dat hij het gesprek kan voeren. Ook wordt verzoeker gemeld dat hij het kan aangeven wanneer hij behoefte heeft aan een pauze. Verzoeker verklaart dat hij dat zal doen (pagina 3 van het nader gehoor). Blijkens pagina 12 heeft verzoeker aan het einde van het nader gehoor desgevraagd verklaard tevreden te zijn over de manier waarop het gesprek is verlopen en heeft hij aangegeven hierover geen op- of aanmerkingen te hebben.
- 2.10 In C3/10.8 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) is bepaald dat bij twijfel als gevolg van het ontbreken van een consistent relaas of indien betrokkene een verwarte indruk maakt, de medische opvang asielzoekers of de GGZ wordt ingeschakeld. Deze inschakeling betreft volgens voornoemd beleid niet de vraag of de betrokkene getraumatiseerd is en deswege leidt aan een posttraumatische stressstoornis, maar betreft de vraag of de betrokkene kan worden gehoord of doorverwezen moet worden.
- 2.11 Verweerder heeft in de onderhavige zaak overeenkomstig dit beleid gehandeld. Gelet op het oordeel van de GGZ-arts kan verweerder tot het horen van verzoeker overgaan. Ook biedt het verslag van het nader gehoor geen aanknopingspunten om aan te nemen dat verzoeker niet coherent en inconsistent heeft verklaard dan wel de hem gestelde vragen niet adequaat heeft beantwoord. Dat verzoeker op enig moment tijdens het

zaaknummers: AWB 07 / 27618 (voorlopige voorziening)

AWB 07 / 27617 (beroep)

AWB 07 / 27619 (vrijheidsontneming)

4

nader gehoor hevig gëmotioneerd raakte, doet aan het vorenstaande niet af. Er is toen een pauze ingelast, waarna het gehoor is hervat.

- 2.12 Het in beroep overgelegde rapport van 9 juli 2007 van het MAPP leidt niet tot een ander oordeel. In dit rapport is op pagina 4 onder het kopje "6. Conclusie" het volgende vermeld:

"De klachten die mijnheer rapporteert, de observaties tijdens het onderzoek en de resultaten op de vragenlijsten en concentratietest wijzen op forse psychische problemen (PTSS, angstklachten en een risico op het ontwikkelen van depressieve klachten) en een sterk verminderd concentratievermogen. Gezien het bovenstaande kan met grote mate van zekerheid worden geconcludeerd dat er sprake is van psychische problemen die interfereren met het vermogen om een coherent en consistent relaas te doen. Gezien de ernst van de klachten is verder onderzoek en behandeling geïndiceerd."

- 2.13 Hoewel uit dit rapport blijkt dat verzoeker een sterk verminderd concentratievermogen heeft en zijn psychische problemen van invloed zijn op zijn vermogen een consistent en coherent relaas te doen, geeft het verslag van het nader gehoor, zoals hierboven reeds overwogen, geen aanwijzingen dat verzoeker daardoor belemmerd is in een adequate beantwoording van de vragen.
- 2.14 Gelet op het voorgaande oordeelt de voorzieningenrechter dat verweerder het verslag van nader gehoor ten grondslag heeft mogen leggen aan de beoordeling van de onderhavige aanvraag.
- 2.15 Vervolgens dient te worden beoordeeld of verweerder de aanvraag wegens ongeloofwaardigheid van het asielselaas heeft mogen afwijzen.
- 2.16 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.17 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.18 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.19 Niet in geschil is dat verzoeker geen reis-, identiteits- dan wel nationaliteitspapieren dan wel andere bescheiden die noodzakelijk zijn voor de aanvraag heeft overgelegd. De stelling van verzoeker dat dit niet aan hem is toe te rekenen, nu een asielzoeker in een kwetsbare positie verkeert en zich niet aan de invordering van dergelijke documenten door een reisagent kan onttrekken, wordt door de voorzieningenrechter niet gevolgd. Volgens vaste jurisprudentie is het de verantwoordelijkheid van de

zaaknummers: AWB 07/27618 (voorlopige voorziening)

AWB 07/27617 (beroep)

AWB 07/27619 (vrijheidsontneming)

5

vreemdeling om zijn identiteit en nationaliteit aan te tonen. Hetgeen verzoeker in dit kader heeft aangevoerd is onvoldoende om te kunnen concluderen dat het niet aan hem is toe te rekenen dat hij genoemde documenten niet heeft overgelegd.

- 2.20 Nu de vreemdeling toerekenbaar geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kon overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag, heeft verweerder die omstandigheid bij de waardering van de geloofwaardigheid van de verklaringen ten nadele van verzoeker bij het onderzoek naar de aanvraag kunnen betrekken.
- 2.21 Blijkens het gestelde in C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.3.4 van de Ve pleegt de Minister het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de vreemdeling alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaanvaardbaar is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoet. Indien aan dat laatste vereiste niet wordt voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (MvT, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.
- 2.22 Gelet op het vorenstaande dient de voorzieningenrechter te beoordelen of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is.
- 2.23 Verweerder acht het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig, omdat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij het grootste deel van zijn leven in het dorp heeft gewoond. Tijdens het eerste- en het nader gehoor heeft verzoeker weinig kunnen verklaren over zijn directe woonomgeving en heeft hij informatie verschaft die niet klopt.
- 2.24 De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder geen geloof heeft hoeven hechten aan verzoekers verklaringen over . Daarbij is van belang dat verzoeker niet de naam heeft kunnen noemen van het hoofd van zijn woonplaats, niet heeft kunnen aangeven langs welke plaatsen hij kwam op weg naar de op twintig kilometer verder gelegen stad . hij niet de namen van naburige districten heeft weten te noemen en ook overigens desgevraagd geen andere details over zijn dorp heeft kunnen verstrekken. Verweerder heeft voorts berekenis kunnen toekennen aan het feit dat het dorp waar verzoeker stelt te hebben gewoond niet te vinden is op gezaghebbende topografische kaarten. In India bestaat slechts de stad . niet het dorp met die naam.
- 2.25 Verzoekers stelling dat verweerder ten onrechte niet is ingegaan op zijn stelling in de zienswijze dat uit informatie van Google blijkt dat er meerdere plaatsen zijn met de naam . kan niet gevolgd worden. Verweerder heeft onderzoek gedaan naar verzoekers gestelde woonplaats en die niet kunnen traceren. Het is dan vervolgens aan verzoeker om alsnog zijn stellingen te onderbouwen. Overigens valt niet in te zien

zaaknummers: AWB 07 / 27618 (voorlopige voorziening)
 AWB 07 / 27617 (beroep)
 AWB 07 / 27619 (vrijheidsontneming)

6

waarom verzoeker, gezien zijn stelling in de zienswijze, niet meteen de informatie van Google heeft overgelegd.

- 2.26 Voor zover verzoeker zich op het standpunt stelt dat verweerder op grond van artikel 4 Richtlijn 2004/83 EG van de Raad van 29 april 2004 (Definitierichtlijn) gehouden was onderzoek te doen naar de directe woonomgeving van verzoeker, overweegt de voorzieningenrechter dat, nog daargelaten dat standpunt eerst ter zitting is ingenomen, artikel 4 van de Definitierichtlijn aan verweerder geen verdergaande onderzoeksplicht oplegt dan in de nationale regelgeving is geregeld.
- 2.27 Gelet op het voorgaande heeft verweerder het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig kunnen achten. Verweerder heeft terecht geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij verdragsvluchteling is dan wel dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt op een behandeling welke strijdig is met artikel 3 EVRM.
- 2.28 Nu verweerder het asielrelaas ongeloofwaardig heeft kunnen achten, kan verzoekers beroep toe op de subsidiaire bescherming als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder sub b van de Definitierichtlijn niet slagen.
- 2.29 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.30 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.31 Er is geen grond voor van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

- 2.32 Indien de rechtbank bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw het beroep gegrond. Indien de rechtbank de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, kan zij ingevolge artikel 106, eerste lid, Vw aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.
- 2.33 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.
- 2.34 Verweerder voert het beleid dat de vrijheidsontnemende maatregel wordt voortgezet, indien de aanvraag binnen de re-procedure is afgewezen (C3/12.3.5 Vreemdelingen-circulaire 2000).
- 2.35 Verzoeker heeft zich op het standpunt gesteld dat zijn ingediende aanvraag zich niet leent voor een afdoening AC. Er dient een zorgvuldiger onderzoek plaats te vinden en daartoe kan verzoeker OC worden geplaatst.

zaaknummers: AWB 07 / 27618 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 27617 (beroep)
AWB 07 / 27619 (vrijheidsontneming)

7

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.36 De rechtbank volgt verzoeker niet en ziet geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.
- 2.37 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.38 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.
- 2.39 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank:

- 3.3 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;
- 3.4 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.C. Greeuw, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 24 juli 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. R.C.G. Beentjes, griffier.

Afschrift verzonden op :

25 JULI 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Hamerslag van Haren

Advocaten

I

PER FAX: 070 3651380

Aan de RAAD VAN STATE

Afdeling Bestuursrechtspraak

Postbus 20019

2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4850	
B	- 2 AUG 2007
ZAAKNR. 200705500-1	
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr R.J. Hamerslag
 mr F.L.M. van Haren
 mr S.D. Lugt*
 mr A.C.M. Nederveen
 mr L.J.M. Oomen
 mr A.M.J.M. Louwerse
 mr K.K. Geertsma
 mr N.C. Blomjous
 mr S. Wierink

mr H.M. Brink**

uw referentie: nieuwe zaak
 onze referentie: 018373 RIU/jr
 inzake: / IND

* levens mediator
 ** in samenwerking met

Amsterdam, 2 augustus 2007

Voor wat betreft de griffierechten wijs ik u er uitdrukkelijk op dat ons kantoor een rekening-courantovereenkomst gesloten heeft met uw afdeling.

Hoger Beroep in Vreemdelingenzaken

Hierbij verklaar ik, R.J. Hamerslag, advocaat te Amsterdam, dat ik door appellant bepaaldelijk ben gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem van 24 juli 2007, AWB 07/27617.

07/27618 en 07/27619 waarbij het beroep tegen de beslissing van de Staatssecretaris van Justitie om appellant niet in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning asiel alsmede de bewaring ex artikel 6 op te heffen werd ongegrond verklaard. Appellant en belanghebbende is geboren op Indiaase, IND-nummer 0707-01-0004, V-nummer momenteel verblijvende in het Grenshospitium detentiecentrum Schiphol en met expliciet gekozen woonplaats op het kantooradres van zijn gemachtigde, die namens hem in rechte zal optreden met recht van substitutie. Appellant komt derhalve in Hoger Beroep tegen voormelde uitspraak van de nevenzittingsplaats Haarlem en voert de navolgende grieven aan:

Hamerslag van Haren

Advocaten

GRIEVEN:

In de eerste plaats verwijst appellant naar de zienswijze op het voornemen en de gronden van de beroepsprocedure welke hij als opgenomen en ingelast in dit hoger beroepsschrift beschouwt. Ten onrechte verklaart de rechtbank het beroep tegen het besluit om afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ongegrond.

Toelichting:

Deze beslissing kan niet worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek noch door de daaraan ten grondslag liggende motivering. In de eerste plaats had van de Staatssecretaris verwacht mogen worden nu er tijdig door de rechtshulpverlening op het Aanmeldcentrum (AC) was aangekondigd dat er een reactie zou worden gevraagd van het Meldpunt Asielzoekers Psychische Problemen (MAPP), het rapport van deze psycholoog zou worden afgewacht alvorens verder te gaan met de procedure. Nu deze psycholoog voorts heeft geconstateerd dat er sprake is van psychische problemen die interfereren met het vermogen om een coherent en consistent relaas te doen, heeft de Staatssecretaris –door de resultaten van het onderzoek van de psycholoog niet af te wachten- onzorgvuldig gehandeld.

De rechtbank heeft op grond van het gehouden nader gehoor geconcludeerd dat appellant onvoldoende geloofwaardig was omdat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij het grootste deel van zijn leven in een dorp heeft gewoond (zie rechtsoverweging 2.23). De rechtbank heeft daarmee verweerder ten onrechte gevolgd in haar opinie dat er slechts één plaats in India bestaat met de naam . Deze stelling is op het AC voldoende weerlegd met een verwijzing naar Google. De Staatssecretaris is in strijd met artikel 4.1 van de richtlijn ten onrechte voorbij gegaan. In dit artikel staat immers vermeld dat het de plicht is van de ontvangende Staat om alle relevante elementen van de aanvraag te onderzoeken. Appellant heeft overigens tevoren aangekondigd dat hij zich zal beroepen op artikel 4.1 tot en met 5 en artikel 15 a, b en c van de Definitierichtlijn. Een kopie van de aanzeggingsfax gaat hierbij.

Hamerslag van Haren

Advocaten

Nu het feit dat appellant niet voldoende zou hebben aangegeven waar hij woonde een doorslaggevend argument lijkt te zijn voor de rechtbank om het beroep ongegrond te verklaren is het duidelijk dat de rechtbank geen oog heeft voor het feit dat de Staatssecretaris ten onrechte voorbij is gegaan aan haar verplichting voortvloeiende uit artikel 4 lid 1 van de Definitierichtlijn. Daarnaast heeft appellant erop gewezen dat uit het rapport van de MAPP psycholoog wel degelijk blijkt dat er sprake is van PTSS. Gezien het vluchtverhaal had van de Staatssecretaris verwacht mogen worden dat zij het vluchtverhaal getoetst zou hebben aan artikel 15 b of c van de Definitierichtlijn. De rechtbank had daarbij ook moeten toetsen aan de vraag of de Iadiase overheid wel in staat of bereid geweest zou zijn om eiser die protectie gegeven die van een mensenrechten eerbiedigende staat verwacht mag worden. Nu dit onderzoek niet naar behoren is verricht heeft de Staatssecretaris ten onrechte geen oog gehad voor het feit dat er sprake is van een beslissing die niet kan worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek.

Appellant is derhalve van mening dat het Hoger Beroep gegrond dient te worden verklaard en dat de zaak opnieuw aan de Staatssecretaris van Justitie zal moeten worden voorgelegd.

Nu het duidelijk is dat deze zaak nimmer in een aanmeldcentrum behandeld had mogen worden en appellants verzoek via het OC – traject had moeten worden afgewikkeld is appelland van mening dat de bewaring ex artikel 6 Vreemdelingenwet ten onrechte is opgelegd.

Het is om deze redenen dat appelland u vraagt de bewaring op te heffen en de Staat tot een schadeloosstelling te veroordelen alsmede in de proceskosten.

Bepaaldelijk gevolmachtigde
